

DECIZIA Nr.24/2005

privind soluționarea contestației formulata de X
împotriva Raportului de inspecție fiscală din data de Y întocmit de organele de
control din cadrul Direcției de Control Fiscal

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. este investit să soluționeze, în baza prevederilor O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestația formulată de S.C. X.

S.C. X contestă suma de Y lei reprezentând diferența taxă pe valoarea adăugată colectată, suma stabilită de organele de control din cadrul Direcției de Control Fiscal prin Raportul de inspecție fiscală din data de Y.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Petenta contestă suma de Y lei reprezentând diferența taxă pe valoarea adăugată colectată neînregistrată în evidența contabilă.

I. În susținerea contestației, contestatoarea invocă următoarele argumente:

- Cu privire la dispozițiile art. 18, alin.1, lit.c din Legea nr. 345/2002, invocate de organele de control pentru perioada 01.01.2004 - 30.09.2004, contestatoarea face mențiunea că această lege a fost abrogată expres prin dispozițiile art. 298, alin. 1, pct. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Conform art. 141, alin. 2, lit. k, pct. 2 din Codul fiscal, pentru serviciile de parcare a vehiculelor S.C. X plătește taxa pe valoarea adăugată la bugetul de stat.

- Fata de prevederile art. 137, alin.1, lit.a din Codul fiscal - "baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită, pentru livrări de bunuri și servicii, (...) din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț (...)" - contestatoarea consideră că a calculat și înregistrat în evidența contabilă taxa pe valoarea adăugată colectată pentru prestarea serviciilor de parcare autovehicule către terți, conform art. 141, alin. 2, lit. k, pct. 2 din Codul fiscal.

Ulterior, conform contractului de asociere în participatie nr. 13/26.01.2001,

încheiat cu Primăria municipiului X și pe baza unui deviz de venituri și cheltuieli, societatea contestatoare este obligată să vireze o cotă lunară de 10% de asociere la profit și pierdere fără a aplica nici un adaos comercial, cotă care nu are regimul unor livrări de bunuri sau servicii către celălalt asociat participant.

Între Primăria X și S.C. X. nu se derulează operațiuni de livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru a fi luată ca bază de impozitare suma rezultată din încasarile pe tichetele de parcare, rămasă după achitarea taxei pe valoarea adăugată la bugetul de stat, fiind vorba doar de achitarea unor sume stabilite pe baza de contract între asociați - nu de o operațiune impozabilă.

Contestatoarea consideră că dacă ar calcula și înregistra în evidența contabilă taxa pe valoarea adăugată colectată pentru cotă lunară de asociere la profit și pierdere de 10%, s-ar ajunge la o dublă impunere, societatea plătind de două ori impozitul indirect pentru același serviciu prestat, în sensul că după ce achită taxa pe valoarea adăugată pentru serviciile de parcare prestate către populație, să mai achite încă o dată taxa pe valoarea adăugată pentru cotă de asociere de 10% datorată lunar asociatului participant.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală din data de 23.11.2004, întocmit de organele de control din cadrul Direcției de Control Fiscal, cu privire la taxa pe valoarea adăugată, s-au constatat următoarele:

- În perioada martie 2003 - septembrie 2004 societatea a înregistrat în evidența contabilă conform chitanțelor emise pentru încasarile zilnice, din tichetele de parcare vindute, suma de Y lei, suma care include și taxa pe valoarea adăugată.

Din verificarea imodului de înregistrare a taxei pe valoarea adăugată aferentă tichetelor vindute, s-a constatat că fără nici o justificare legală, societatea a exclus din baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, cotă de 10% din încasări datorată Primăriei municipiului X în baza contractului de asociere nr. Y.

În Raport se precizează că potrivit prevederilor art. 18, alin. 1, lit. a din Legea nr. 345/2002, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii este constituită din contrapartida obținută de prestator de la cumpărător sau beneficiar. Conform prevederilor art. 21, alin. 2, lit. b din același act normativ, taxa pe valoarea adăugată se calculează prin aplicarea cotei recalculate la sumele obținute din prestări de servicii ale căror tarife cuprind și taxa pe valoarea adăugată.

Aceleași prevederi legale nerespectate la societatea verificata se regăesc la art. 137, alin. 1, lit. a din Legea nr. 571/2003 si la pct. 24, alin. 1 din H.G. nr. 44/2004 privind Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003.

Urmare a nerespectarii prevederilor legale menționate mai sus, in perioada martie 2003 - septembrie 2004, societatea nu a inclus in baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugata colectata suma de Y lei si nu a inregistrat in evidenta contabila taxa pe valoarea adăugata colectata in suma de Y lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul, cauzei, in raport cu dispozițiile legale referitoare la aceasta si avind in vedere motivele invocate de petenta, se rețin următoarele:

Petenta contesta suma de Y lei, reprezentind diferența taxa pe valoarea adăugata colectata, neinregistrata in evidenta contabila, diferența determinata de următoarele aspecte:

In fapt, in perioada martie 2003 - septembrie 2004, societatea a inregistrat in evidenta contabila, conform chitanțelor emise pentru incasarile zilnice din tichetele de parcare vindute, suma de Y lei, suma care include si taxa pe valoarea adăugata.

Din verificarea modului de inregistrare a taxei pe valoarea adăugata colectata aferenta tichetelor vindute, s-a constatat ca societatea contestatoare a exclus din baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugata, cota de 10% din incasari datorata Primăriei municipiului Y, in baza contractului de asociere nr. Y.

In drept, Legea nr. 345-2002 privind taxa pe valoarea adăugata, art. 18, alin. 1, lit. a), precizează:

"Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugata este constituita din: a) pentru livrările de bunuri si/sau prestările de servicii, altele decit cele prevăzute la lit. b) si c), din tot ceea ce constituie contrpartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni, exclusiv taxa pe valoarea adăugata."

Art. 21, alin. 2, lit. b), al Legii nr. 345/2002, mentioneaza:

"Prin derogare de la prevederile alin. (1), taxa pe valoarea adăugata se calculează prin aplicarea cotei recalculata, determinata potrivit metodologiei stabilita prin normele de aplicare a prezentei legi, asupra:

b) sumelor obținute din unele prestări de servicii - transport, posta, telefon, telegraf si altele de aceeași natura - ale căror tarife practicate cuprind si taxa pe valoarea adăugata".

Aceleași prevederi se regăsesc si la Legea nr. 571/2003, art. 137, alin. 1, lit. a) care specifica:

"Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugata este constituita din:

a) pentru livrări de bunuri si prestări de servicii, altele decit cele prevăzute la lit. b) si c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni".

Organul de soluționare a contestațiilor a reținut faptul ca pentru perioada martie - decembrie 2003 s-au avut in vedere in mod legal prevederile art. 18, alin. 1, lit. a) din Legea nr.345/2002 iar pentru perioada ianuarie - septembrie 2004 au fost aplicate prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 137, alin. 1, lit. a).

De asemenea, organul de soluționare a contestațiilor a mai reținut ca societatea contestatoare nu a calculat si nu a inregistrat in evidenta contabila, taxa pe valoarea adăugata colectata decit pentru 90% din incasarile provenite din prestarea serviciilor de parcare.

Din documentele anexate la dosarul cauzei, si anume, contractul de asociere cu Primăria municipiului X, reiese ca acesta nu este un contract de asociere in participatiune asa cum este reglementat de prevederile pct. 101 din H.G. nr. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991, in vigoare la data incheierii contractului dintre parti.

De asemenea, societatea contestatoare nu a contabilizat distinct veniturile si cheltuielile aferente asocierii si nu a transmis Primăriei municipiului X decont de venituri si cheltuieli pentru a fi inregistrat in evidenta contabila.

Potrivit prevederilor contractului de asociere nr. 13/26.01.2001, intre Consiliul Local al municipiului X si societatea contestatoare, organul de soluționare a contestațiilor a reținut ca părțile nu impart profitul asa cum susține contestatoarea, ci incasarile din serviciile de parcare, conform cap. IV al contractului - "participarea partilor"- art. 5 care precizează:

"Cota de participare la incasarile rezultate din desfășurarea activității comerciale

care face obiectul prezentului contract este următoarea:

- Consiliul local al mun. X 10% din incasari
- S.C. X. 90% din incasari"

In consecința, organele de control au procedat in mod legal la calcularea taxei pe valoarea adăugata colectata in suma de Y lei asupra cotei de 10% din incasarile datorate Primăriei municipiului X in baza contractului de asociere nr.Y.

Avind in vedere actele prezentate in dosarul cauzei, considerentele si normele legale prezentate in susținere, in temeiul art. 180 (1) al O.G. nr. 92/2003 se

DECIDE

respingerea ca neîntemeiata a contestației formulata de S.C. X